

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 5C/29/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412204238
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Kyseľová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2015:5412204238.1

Rozhodnutie

Okresný súd Námestovo, samosudkyňou JUDr. Gabrielou Kyseľovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

- I. Návrh žalobcu na prerušenie konania **z a m i e t a** .
- II. Súd žalobu **z a m i e t a** .
- III. Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Podanou žalobou žalobca žiadal od žalovanej zaplatať čiastku 175,- Eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 497,88 Eur (spôsobenej v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, ktorý spôsobil zbytočné prietahy vo veci tunajšieho súdu 1Er/1309/2008, tým, že o návrhu na zmenu súdneho exekútora nebolo rozhodnuté v zákonom stavenom čase).

Žalovaná sa k veci nevyjadřila.

Na pojednávaní dňa 09.06.2015 súd prejednal vec v neprítomnosti riadne predvolaných sporových strán s použitím ust. § 101 ods. 2 veta druhá O.s.p., keď právnemu zástupcovi žalobcu ako aj žalovanej bolo predvolanie doručené dňa 18.05.2015. Žalobca podaním zo dňa 05.03.2015 žiadal zrušiť nariadené pojednávanie z dôvodu podania návrhu na prerušenie konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach a tiež z dôvodu porušenia zásady neustrannosti súdu, pretože nebolo ústavne konformným spôsobom vyriešené ustanovenie zákonného sudcu. Do dnešného dňa nebolo žalobcovi, resp. jeho právnemu zástupcovi doručené rozhodnutie Krajského súdu o vylúčení, resp. nevyvúčení sudcov Okresného súdu Námestovo. Súd návrh na prerušenie konania a subjektívne presvedčenie žalobcu nepovažoval za dôležitý dôvod pre zrušenie pojednávania. Právnemu zástupcovi žalobcu bolo uznesenie Krajského súdu v Žiline z 05.05.2015 č.k. 9NcC/18/2015-68 o nevyvúčení sudcov tunajšieho súdu a zároveň o vylúčení sudcu JUDr. Margity Kovaľovej doručené dňa 18.05.2015 a to spolu s nariadením termínu pojednávania. Uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.06.2014 č.k. 6NcCo/45/2014-55 krajský súd rozhodol o tom, že na prejednanie a rozhodnutie veci je miestne príslušný Okresný súd Námestovo. Je tiež potrebné spomenúť, že v prejednávaní veci krajský súd rozhodol o vylúčení sudkyne Mgr. Andrei Novotnej a zároveň o nevyvúčení ostatných sudcov v tom čase príslušného okresného súdu Dolný Kubín. Rozhodnutie bolo právnemu zástupcovi žalobcu doručené dňa 04.04.2013.

I keď v žalobe žalobca poukázal na určité dôvody, ktoré by mali zakladať vylúčenie zákonného sudcu, pokiaľ námietku zaujatosti zákonného sudcu nepodal (tak sa vyjadroval sám žalobca v mnohých obdobných konaniach, pokiaľ mu bol vyrubený súdny poplatok za námietku zaujatosti vzhľadom na to, že v žalobe argumentoval nutnosťou vylúčenia všetkých sudcov tunajšieho súdu, napr. konanie tunajšieho súdu sp. zn. 8C/184/2013 a s ním súvisiace uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.05.2013 č.k. 7Co/148/2013-42) a ak súčasne ani v jednej z množstva takmer totožných vecí tých istých účastníkov (napr. konania tunajšieho súdu sp. zn. 5C/14/2013) zákonná sudkyňa JUDr. Gabriela Kyselová nebola nadriadeným Krajským súdom v Žiline vylúčená z prejednávania a rozhodovania uvedenej veci, nebol dôvod ani na postup podľa § 15 ods. 1 O.s.p..

Súd vo veci vykonal dokazovanie jednotlivými listinami tvoriacimi obsah spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1Er/1309/2008 a zistil nasledovné:

Okresný súd Dolný Kubín na podklade žiadosti súdneho exekútora Mgr. Mariána Kráľa o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu žalobcu na vykonanie exekúcie zo dňa 09.09.2006, ktorým žiadal vymôcť čiastku 16 299,- Sk s príslušenstvom a na podklade Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 1185/06 zo dňa 04.05.2006 vydaného Stálym rozhodcovským súdom zriadením pri spoločnosti R. rozhodcovská, a.s., V. cesta XX, L., poveril dňa 29.12.2006 menovaného exekútora vykonaním exekúcie v prospech žalobcu ako oprávneného voči povinnému J. F., bytom R. XXX. Už po odstúpení exekučného súdneho spisu v súvislosti s prechodom výkonu súdnictva na tunajší súd (zákon č. 511/2007 Z. z.) doručil žalobca ešte Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 20.09.2010 návrh na zmenu súdneho exekútora požadujúc, aby bol vykonaním exekúcie poverený súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý. Návrh na zmenu súdneho exekútora bol postúpený tunajšiemu súdu dňa 01.10.2010. Dňa 04.10.2010 súd vyzval oprávneného na zaplatenie súdneho poplatku 1,50 Eur za vyhotovenie rovnopisu návrhu na zmenu súdneho exekútora. Dňa 25.01.2011 tunajší súd vyzval súdneho exekútora Mgr. Mariána Kráľa, aby v lehote 15 dní oznámil či si uplatňuje trovy exekúcie. Súdny exekútor dňa 10.02.2011 uplatnil trovy exekúcie vo výške 150,01 Eur.

Následne tunajší súd rozhodujúc vyšším súdnym úradníkom uznesením zo dňa 29.06.2011, č.k. 1Er/1309/2008-45 exekúciu zastavil. Proti uzneseniu o zastavení exekúcie podal odvolanie žalobca dňa 04.08.2011 navrhujúc jeho zrušenie. Tunajší súd uznesením zo dňa 19.03.2012, č.k. 1Er/1309/2008-58 doplnil výrokovú časť uznesenia zo dňa 29.06.2011, č.k. 1Er/1309/2008-45 o výrok, ktorým uložil oprávnenému nahradiť súdному exekútorovi trovy exekúcie. Proti výroku uzneseniu o trovách exekúcie podal žalobca odvolanie dňa 16.04.2012 navrhujúc tiež jeho zrušenie. O odvolaní sa žalobcu bolo rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Žiline dňa 13.03.2014 sp. zn. 20CoE/6/2013-82 tak, že prvostupňové rozhodnutie zmenil a vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Zároveň návrh na prerušenie konania zamietol a povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Obdobne uznesením zo dňa 15.03.2013 sp. zn. 20CoE/7/2013 potvrdil uznesenie, ktorým rozhodol o trovách exekúcie.

Z hľadiska právneho posúdenia zisteného stavu veci súd uvádza, že zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci jeho orgánmi upravuje zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov - ďalej len „citovaný zákon“, ktorý v § 3 určuje, že za akých podmienok zodpovedá štát za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci; a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti sa štát nemôže zbaviť.

Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že na vznik objektívnej zodpovednosti štátu (Slovenskej republiky) za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa vyžaduje kumulatívne (súčasné) splnenie troch podmienok a to 1. nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, 2. vznik škody ako peniazmi vyčísliteľnej majetkovej ujmy na strane dotknutého subjektu a 3. príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Citovaný zákon neobsahuje legálnu definíciu nesprávneho úradného postupu. Ustanovenie § 9 citovaného zákona v znení účinnom do 31.12.2012 (t.j. ku dňu podania návrhu na zmenu súdneho exekútora) príkladom za nesprávny úradný postup označuje porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej

lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

V zásade možno nesprávny úradný postup definovať ako postup orgánu verejnej moci (teda aj štátneho orgánu), ktorý je v rozpore s platnými právnymi normami, a ktorý spočíva v inej než rozhodovacej činnosti. V prípade rozhodovacej činnosti totiž citovaný zákon zakladá zodpovednosť štátu za nezákonné rozhodnutie, špecificky za určité rozhodnutia dotýkajúce sa najmä osobnej slobody jednotlivca (rozhodnutia o zatknutí, zadržaní, o treste a podobne). Inými slovami, pri nesprávnom úradnom postupe je činnosť orgánu verejnej moci v konkrétnom prípade upravená právnou normou, ktorú orgán pri jej aplikácii poruší. Treba ale zdôrazniť, že nesprávny úradný postup je potrebné posudzovať s prihliadnutím na konkrétne okolnosti daného prípadu.

Súd preto skúmal, či bolo preukázané splnenie všetkých troch podmienok na to, aby bola založená zodpovednosť žalovanej za škodu (resp. ujmu).

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že na podklade žiadosti súdneho exekútora, návrhu žalobcu na vykonanie exekúcie a notárskej zápisnice ako exekučného titulu je tunajším súdom vedené exekučné konanie pod sp. zn. 1Er/1309/2008. Ešte pôvodne príslušný Okresný súd Dolný Kubín ako exekučný súd poveril dňa 29.12.2006 vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Mariana Kráľa. Žalobca ako oprávnený dňa 20.09.2010 požiadal o zmenu exekútora na nepríslušnom súde, ktorý návrh žalobcu tunajšiemu súdu postúpil dňa 01.10.2010. V tom čase účinné ustanovenie § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) - ďalej len „EP“ určovalo, že oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora, pričom súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

V danom prípade tunajší súd ako súd exekučný o návrhu na zmenu súdneho exekútora nerozhodoval, keďže uznesením vyššieho súdneho úradníka zo dňa 29.06.2011 exekúciu zastavil. Zastavením exekúcie odpadol dôvod rozhodovať o návrhu na zmenu exekútora. K zastaveniu exekúcie došlo z dôvodu, že exekúcia sa vykonávala na základe rozhodnutia, ktoré priznáva zákonom nedovolené plnenie, a preto bola exekúcia zastavená v celom rozsahu, keď neskôr bolo toto uznesenie krajským súdom zmenené a vyhlásenia exekúcia za neprípustnú a zastavená tiež v celom rozsahu. Uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.10.2014 sp. zn. 4ECdo 147/2013 bolo dovolanie žalobcu odmietnuté a návrh na prerušenie dovolacieho konania zamietnutý. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 07.01.2015. Ak by aj bolo vydané rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora a včas, exekúcia by bola vykonávaná na základe nespôsobilého exekučného titulu a ako taká by bola neprípustnou v každom štádiu konania, čoho dôsledkom by muselo byť jej zastavenie.

Inými slovami, žiaden súdny exekútor by nedovolené plnenie priznané vykonávaným exekučným titulom nemohol od povinného vymáhať. Ak bolo preto právoplatne rozhodnuté o neprípustnosti exekúcie a jej zastavení - teda v podstate v merite veci, podľa názoru súdu úplne odpadá praktická potreba rozhodovania o procesnej otázke zmeny exekútora, ktorá sa tým stáva čisto formálnou, resp. neúčelnou. Súd preto nemal preukázaný nielen nesprávny úradný postup v súvislosti s rozhodovaním o návrhu žalobcu na zmenu súdneho exekútora, ale nemal preukázané splnenie ani jednej z ďalších dvoch podmienok vyžadovaných na vznik zodpovednosti žalovanej za žalobcom tvrdené ujmy. Žalobca v tomto smere napriek riadnemu poučeniu o dôkaznej povinnosti podľa § 120 ods. 4 O.s.p. nielenže nepredložil, ale ani neoznačil žiadne dôkazy, ktoré by mal súd vykonať, a ktoré by podporovali to, že práve v dôsledku tvrdeného nesprávneho úradného postupu v súvislosti s jeho návrhom na zmenu súdneho exekútora utrpel konkrétne vyčísliteľnú a preukázateľnú majetkovú škodu či ujmu nemajetkového charakteru, ktorú by bolo namieste odškodniť v peniazoch podľa § 17 ods. 1 a 2 citovaného zákona. Za škodu, pri vzniku ktorej sa nahrádza skutočná škoda a ušlý zisk, nemožno podľa názoru súdu považovať iba subjektívne vyčíslené (a ničím neobjektivizované) paušálne náklady na správu pohľadávky pomocou informačného systému v sume 70,- Eur, na udržiavanie a správu informačného systému v čiastke 40,- Eur, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom v čiastke 50,- Eur.

Skutočnou škodou je totiž ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného predstavujúca zníženie majetkového stavu poškodeného v porovnaní s jeho majetkovým stavom pred škodnou udalosťou. Preto pri náhrade skutočnej škody možno kompenzovať iba tie účelne vynaložené

výdavky, ktoré by nebolo nutné vynaložiť nebyť škodnej udalosti. Subsumpcia žalobcom uvedených nákladov pod ušlý zisk neprichádza potom do úvahy vzhľadom na samotnú definíciu ušlého zisku, ktorým je zmarený majetkový prospech očakávaný s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, ktorý však nenastal v dôsledku škodnej udalosti (v danom prípade v dôsledku tvrdeného nesprávneho úradného postupu).

Treba tiež uviesť, že žalobca nielenže nepreukázal, ale ani nijako bližšie nevysvetlil ako paušálne náklady na správu pohľadávky voči povinnému súvisia s tvrdeným nesprávnym úradným postupom súdu, keď exekúcia bola vyhlásená za neprípustnú a zastavená. Ako už bolo uvedené, medzi nesprávnym úradným postupom a škodou musí existovať príčinná súvislosť, teda vzťah príčiny a následku, pričom je podľa názoru súdu logické, že určité administratívne náklady na správu pohľadávky by žalobca mal i v prípade, ak by exekučný súd formálne o zmene súdneho exekútora rozhodol. Vo vzťahu k požadovanej náhrade nemajetkovej ujmy žalobca tiež nijako nepreukázal žiaden nepriaznivý dopad (ujmu) na jeho právne postavenie ako veriteľa pohľadávky voči povinnému v dôsledku tvrdeného nesprávneho úradného postupu. V žalobe síce poukázal na určité riziká vo vzťahu k povinnému (riziko zániku povinného, jeho insolvenca, riziko „zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným“), no nijako netvrdil ani nedokázal, že k takýmto následkom aj skutočne došlo v dôsledku postupu exekučného súdu. Súd tak nemal preukázaný nesprávny úradný postup, vznik škody na strane žalobcu ani príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody a ani vznik nemajetkovej ujmy v dôsledku nesprávneho úradného postupu.

Ak nebolo preukázané splnenie už prvej najpodstatnejšej podmienky pre založenie zodpovednosti žalovanej za škodu, resp. ujmu nemajetkového charakteru (ktorú by bolo namieste odškodniť v peniazoch podľa § 17 ods. 1 a 2 citovaného zákona), nebolo potrebné sa zaoberať skúmaním ďalších dvoch podmienok (škodou a príčinnou súvislosťou) a tým pádom ani doplňovať dokazovanie bližšie žalobcom nešpecifikovaným znaleckým posudkom ohľadne výšky škody, či nešpecifikovaným znaleckým posudkom znalca z odvetvia európskeho práva, ktorý mal zodpovedať otázku interpretácie smernice Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993. Súd preto žalobu zamietol.

Len pre úplnosť súd poznamenáva, že z rozhodovacej činnosti je známe, že žalobca ešte pred začatím tohto súdneho konania podal najneskôr dňa 25.09.2012 na Ministerstvo spravodlivosti SR písomnú žiadosť podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona o predbežné prerokovanie nárokov uplatňovaných v tomto konaní. V dôsledku neuspokojenia nárokov do 6 mesiacov od podania žiadosti sa ich žalobca mohol domáhať na súde (§ 16 ods. 4 cit. zákona), keďže uvedená lehota počas tohto súdneho konania už uplynula.

Pokiaľ ide o návrh na prerušenie konania je potrebné uviesť, že ustanovenie § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p ukladá súdu povinnosť prerušiť konanie vtedy, ak rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskej únie o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy, t.j. ak dospel k záveru, že je potrebné podať výklad komunitárneho práva, ktorý je rozhodujúci pre riešenie v danej veci. Zmyslom riešenia predbežnej otázky je zabezpečiť jednotný výklad komunitárneho práva, ak prichádza do úvahy jeho aplikácia v prejednávanej veci. V tejto veci žalobca navrhol predložiť Súdnemu dvoru Európskej únie také prejudiciálne otázky, z ktorých podľa názoru súdu ani jedna nevyžaduje výklad Súdnym dvorom Európskej únie. Z toho dôvodu súd návrh na prerušenie konania zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a žalovanej ako účastníčke v konaní úspešnej nepriznal náhradu trov konania, pretože jej účasťou v konaní žiadne nevznikli.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

Podľa § 205 OSP ods. 1, 2 v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup

súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(3) Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z.).